

LMG 2124

DDD

Durada
54'33

ROMÀNTIC

La música per a guitarra en el romanticisme

1	Caprice No. 24 [Niccolò Paganini (1782-1840)]*	x'xx
2	Caprice No. 1 [Luigi Legnani (1790-1877)]	0'00
3	Caprice No. 2 [Luigi Legnani]	1'53
4	Caprice No. 7 [Luigi Legnani]	3'14
5	Caprice No. 8 [Luigi Legnani]	3'17
6	Fantaisie Élégiacque [Ferran Sor (1778-1839)]	5'33
7	Le Passage des Alpes Op. 27 [Napoleón Coste (1805-1883)]	4'51
8	La Vallée d'Ornans Op. 17 [Napoleón Coste]	3'43
9	Les Soirées d'Auteuil Op. 23 [Napoleón Coste]	3'58
10	Fantaisie Op. 19 [Luigi Legnani]	2'39
11	Barcarole [Felix Mendelssohn (1809-1847)]**	3'13

*Transcripció de Thomas Viloteau

** Transcripció de Francesc Tàrrrega

Thomas Viloteau, guitarra

Primer premi del *Certamen Internacional de Guitarra Francisco Tárrega 2012*ENGLISH COMMENTARY INSIDE
COMENTARIOS EN ESPAÑOL EN EL INTERIOR
COMENTARIS EN CATALÀ A L'INTERIOREnregistrat els dies 23 i 24 de novembre
de 2013 a l'estudi Ars Harmonica de
SabadellPresa de so: Hugo Romano
Muntatge digital: Llorenç BalsachDip. Leg.: B-26237-2013
©(P) 2013 La Mà de Guido
(www.lamadeguido.com)

Aquest disc ens mostra un recorregut per la música europea per a guitarra de finals del segle XVIII i principis del XIX, és a dir, cau de ple en el període que en arts es coneix com a romanticisme. Algunes peces, però, encara conserven l'aire del classicisme, del rococó i de la música galant que el va precedir, i també n'hi ha moltes que són de caire virtuosístic, mostrant totes els recursos d'aquest instrument en una veritable explosió de notes que conformen un gran foc d'artificis musical.

L'italià Niccolò Paganini (1784-1840) és conegut per les seves composicions virtuosístiques per a violí solista, però Paganini també era intèrpret de guitarra (de fet va començar estudiant mandolina als 5 anys) i té nombroses composicions per a aquest instrument, especialment amb la guitarra acompanyant el violí. Aquest *Caprici* núm. 24, però, és original per a violí i és una de les seves obres més conegudes. Thomas Viloteau n'ha fet aquesta sensacional transcripció per a guitarra.

Luigi Legnani (1790-1877) també va néixer a Itàlia, i era guitarrista i cantant. Va cantar diverses òperes de Donizetti i Rossini a Ravenna, però va ser amb la guitarra, després de la seva triomfal presentació a la Scala de Milà, on va desenvolupar la seva activitat concertística per tot Europa. Les seves composicions per a guitarra també presenten moments de gran virtuosisme. Estilísticament estan influenciades per les versions guitarrístiques d'òperes de Rossini fetes pel guitarrista Mauro Giuliani i per una tendència a l'ornamentació de Paganini. La seva obra més coneguda per a guitarra són els seus 36 capricis, probablement inspirats pels 24 capricis per a violí de Paganini.

La música del català Ferran Sor (1778-1840) és una de les més interpretades pels guitarristes. Sor va compondre gran quantitat de fantasies, moltes encara dins l'estil clàssic i galant preromàntic (és el compositor més vell dels cinc que apareixen en aquest disc). Aquesta fantasia elegíaca, però, la podríem considerar inserida de ple en el moviment romàntic per la seva expressivitat i emoció que manifesta. De fet, el primer moviment és un *andante largo* que comença amb un acord de sèptima disminuïda (començament

molt estrany per a l'època) i el segon moviment és una marxa fúnebre on al final Sor escriu: "Charlotte Adieu!". El musicòleg Matanya Ophée creu que podria estar dedicada a una alumna seva que va morir quan va donar a llum.

El francès Napoléon Coste (1805-1883) va rebre les primeres classes de guitarra de la seva mare, Anne-Pierrette Dénéria, que era guitarrista. L'any 1830 es trasllada a París per rebre classes de Ferran Sor, amb el qual forma un duo de guitarres durant cert temps. L'any 1863 es trenca un braç en un accident, cosa que provoca la fi de la seva carrera com a concertista. Aleshores dedica tota la seva activitat musical a la composició. A falta de trobar un editor va publicar la seva música en una editorial creada per ell mateix i té una nombrosa producció de més de 50 obres per a l'instrument. Aquí es presenten tres peces inspirades en paisatges francesos.

Acaba el disc amb una romàntica barcarola (dansa que vol reflectir el ritme ondulant d'una barca) de Felix Mendelssohn (1809-1847), original per a piano i transcrita per a guitarra pel guitarrista i compositor Francesc Tàrrega (1852-1909). En aquesta barcarola

en concret, Mendelssohn vol reflectir el dolç i evocador ball d'una góndola veneciana.

El francès Thomas Viloteau és considerat un dels guitarristes amb més talent de la generació més jove. Ha guanyat premis en nombrosos concursos internacionals, entre els quals hi ha el primer premi als concursos Andrés Segovia (Linares, Espanya), Mottola (Itàlia), de la Ville d'Antony (París, França), de Sernancelhe (Porto, Portugal); i l'any 2006, vuit anys després d'haver tocat una guitarra per primera vegada, el cobejat premi de la Guitar Foundation of America, que li permet gravar el seu primer CD amb Naxos i un DVD amb MelBay el 2011. Més recentment, l'agost de 2012 ha guanyat el primer premi en el Certamen Internacional Francisco Tárrega a Benicàssim.

Roger Altisent

Este disco nos muestra un recorrido por la música europea para guitarra de finales del siglo XVIII y principios del XIX, es decir, cae de lleno en el período que en artes se conoce como romanticismo. Algunas piezas, pero, aún conservan el aire del clasicismo, del rococó y de la música galante que le precedió, junto con otras que son de carácter virtuosístico, que nos muestran todos los recursos de este instrumento en una verdadera explosión de notas, unos maravillosos fuegos artificiales musicales.

El italiano Niccolò Paganini (1784-1840) es conocido por sus composiciones virtuosísticas para violín solista, pero Paganini también era intérprete de guitarra (de hecho comenzó estudiando mandolina a los 5 años) y tiene numerosas composiciones para este instrumento, especialmente para guitarra acompañando al violín. Este Capricho nº 24, sin embargo, es original para violín y es una de sus obras más conocidas. Thomas Viloteau ha hecho esta sensacional transcripción para guitarra.

Luigi Legnani (1790-1877) también nació en Italia, y era guitarrista y cantante. Cantó varias óperas de Donizetti y Rossini en Rávena, pero fue con la guitarra, después de su triunfal presentación en la Scala de Milán, donde desarrolló su actividad concertística por toda Europa. Sus composiciones para guitarra también presentan momentos de gran virtuosismo. Estilísticamente están influenciadas por las versiones guitarrísticas de óperas de Rossini hechas por el guitarrista Mauro Giuliani y por una tendencia a la ornamentación de Paganini. Su obra más conocida para guitarra son sus 36 caprichos, probablemente inspirados por los 24 caprichos para violín de Paganini.

La música del catalán Fernando Sor (1778-1840) es una de las más interpretadas por los guitarristas. Sor compuso gran cantidad de fantasías, muchas aún dentro del estilo clásico y galante preromántico (es el compositor más viejo de los cinco que aparecen en este disco). Esta Fantasía elegíaca, sin embargo, la podríamos considerar plenamente dentro del movimiento romántico por su expresividad y emoción que manifiesta. De hecho, el

primer movimiento es un *Andante largo* que comienza con un acorde de séptima disminuida (comienzo muy extraño para la época) y el segundo movimiento es una marcha fúnebre donde al final Sor escribe: “Charlotte Adieu”. El musicólogo Matanya Ophée cree que podría estar dedicada a una alumna suya que murió al dar a luz.

El francés Napoléon Coste (1805-1883) recibió las primeras clases de guitarra de su madre, Anne-Pierrette Dénéria, que era guitarrista. En 1830 se traslada a París para recibir clases de Fernando Sor, con quien formó un dúo de guitarras durante cierto tiempo. En 1863 se rompe un brazo en un accidente, lo que provoca el fin de su carrera como concertista. Entonces dedica toda su actividad musical a la composición. A falta de encontrar un editor publicó su música en una editorial creada por él mismo y tiene una numerosa producción de más de 50 obras para el instrumento. Aquí se presentan tres piezas inspiradas en paisajes franceses.

Termina el disco con una romántica barcarola (danza que quiere reflejar el ritmo ondulante de una barca) de Felix Mendelssohn (1809-1847), original para piano y transcrita para guitarra por el

guitarrista y compositor Francisco Tárrega (1852-1909). En esta barcarola en concreto, Mendelssohn quiere reflejar el dulce y evocador baile de una góndola veneciana.

El francés Thomas Viloteau es considerado uno de los guitarristas con más talento de la generación más joven. Ha ganado premios en numerosos concursos internacionales, entre los que se encuentran el primer premio en los concursos Andrés Segovia (Linares, España), Mottola (Italia), de la Ville de Antony (París, Francia), de Sernancelhe (Oporto, Portugal); y en 2006, ocho años después de haber tocado una guitarra por primera vez, el codiciado premio de la Guitar Foundation of America, que le permite grabar su primer CD con Naxos y un DVD con MelBay en 2011. Más recientemente, en agosto de 2012 ganó el primer premio en el Certamen Internacional Francisco Tárrega de Benicàssim.

Roger Altisent

This CD is a journey through European music for the guitar composed at the end of the 18th century and beginning of the 19th. That is to say, it fully corresponds to what in art is known as Romanticism. However, some pieces still retain the flavour of Classicism, Rococo and Galant Music, which preceded it. Also, many of them are of a virtuoso nature and show all the resources of this instrument in a true outburst of notes that make up a huge musical firework display.

The Italian composer and musician Niccolò Paganini (1784-1840) is known for his virtuoso compositions for violin solo, but Paganini was also a guitarist (in fact, he began studying the mandolin when he was 5 years old), and has many compositions for this instrument, particularly with the guitar accompanying the violin. However, the *Caprice No. 24* included on this CD was originally written for the violin and is one of his best-known works. Thomas Viloteau has carried out this extraordinary transcription for the guitar.

Luigi Legnani (1790-1877) was also born in Italy. He was a guitarist and singer. He sang several operas by Donizetti and Rossini in Ravenna, but it was with the guitar that, after his triumphal presentation at the Scala in Milan, he was to develop his activity as solo performer all over Europe. His compositions for the guitar include moments of great virtuosity, too. From the stylistic point of view, they have been influenced by the versions for the guitar of operas by Rossini made by the guitarist Mauro Giuliani and by Paganini's penchant for ornamentation. His best-known work for the guitar is his collection of *36 Caprices*, probably inspired by Paganini's *24 Caprices for Solo Violin*.

The music by the Catalan composer Ferran Sor (1778-1840) is one that has been more interpreted by guitarists. Sor composed a large number of fantasias, many still in the pre-romantic classical and galant style (he is the oldest composer of the five ones included on this CD). However, we may regard his *Fantasia elegiaca* as fully belonging to the Romantic Movement due to the expressiveness and emotion it conveys. Indeed, the first movement is an

“Andante Largo” (it begins with a diminished 7th chord, something very unusual at that time), and the second movement is a “Funeral March”, at the end of which Sor wrote: “Charlotte Adieu!” The musicologist Matanya Ophée thinks that it could have been dedicated to a pupil that died when giving birth to her child.

The French composer Napoléon Coste (1805-1883) received his first guitar lessons from his mother, Anne-Pierrette Dénéria, who was a guitarist. In 1830 he moved to Paris to study under Ferran Sor, with whom he formed a guitar duo for some years. In 1863 he broke his arm in an accident, which was to put an end to his career as a concert soloist and led him to devote his life to composition. Since he couldn't find an editor, he published his own music through a publishing company founded by him. It includes a large production of more than fifty works for the guitar. This CD features three pieces inspired by French landscapes.

The CD concludes with a romantic *Barcarola* (a dance that aims to convey the wave-like movement of a branch) by Felix Mendelssohn (1809-1847), originally written for the piano and transcribed for the

guitar by the guitarist and composer Francesc Tàrrrega (1852-1909). Particularly in this *Barcarola*, Mendelssohn wants to express the gentle and evocative sway of a Venetian gondola.

The French guitarist Thomas Viloteau has been considered one of the most gifted guitarists of the younger generation. He has been awarded several prizes at a large number of international contests, among which the First Prize at the competitions Andrés Segovia in Linares (Spain), Mottola (Italy), Ville d'Antony (Paris, France) and Sernancelhe (Porto, Portugal). In 2006, eight years after having played the guitar for the first time, he won the much-coveted award of the Guitar Foundation of America, which allowed him to record his first CD with the label Naxos and a DVD with the label MelBay in 2011. More recently, in August 2012, he won the First Award at the “Certamen Internacional de Guitarra Francisco Tàrrrega” (Francisco Tàrrrega International Guitar Competition) in Benicàssim (Spain).

Roger Altisent

(English translation: Beatrice Krayenbühl)